

ZASAVSKI

vestnik

TRBOVLJE, 26. julija 1951

Štev. 30. — Leto IV.

GLASILO OSVOBODILNE
FRONTE OKRAJA TRBOVLJESlavnostno zasedanje
OLO Trbovlje
v počastitev 22. julija

V soboto, 21. julija, so se zbrali k slovesnemu zasedanju poslanci okraja Trbovlje ter predstavniki množičnih organizacij.

Slavnostno zborovanje je odprl tov. Maks Jakopič, ki je poudaril pomen 22. julija za ves slovenski narod. Nato je predsednik OLO Trbovlje, tovarš Viktor Kovač, prikazal zgodovinsko zastavo slovenskega naroda od njene začetka do danes. Ko je predsednik govoril o osvobodilni borbi revirjev, je poudaril, da imajo revirji v veliki osvobodilni bitki slovenskega naroda tri svetle točke vsega razvoja. Kot prvo je poudaril, da smo se zavedali težave z okupacijo po Nemčiji, ko je ustanovni kongres KPS na Čebinovem leta 1937 napovedal proroške besede. Omenil je začetek narodnoosvobodilne borbe v revirjih in množično izseljevanje naših ljudi z rodne grude po Nemčiji, saj je bil izgnan iz naših krajev velik del našega prebivalstva. Viden izraz je dobila vstaja revirjev proti okupatorju, ko so odšli v partizane člani naše Partije: Tončka Čečeva, Vilko Vresk, Lojze Hohkaut, Lojze Ribič, Ivo Šorn, Marn, Farčnik, Eberl, Babič ter še preko 40 drugih borcev, ki so si razdelili delo. Nekateri so nadaljevali politično delo, ostali, po številu 28, pa so ustanovili meseca oktobra 1941 revirsko četo s komandantom Sergejem Kraigherjem na čelu. Ta četa je bila ustanovljena na Plešah, zato je ta kraj zgodovinsko mesto v našem okraju. Omenil je važne akcije naših partizanov in se dotaknil tretjega zgodovinskega momenta v razvoju narodnoosvobodilne borbe v revirjih, t. j. ustanovitve sestanka OK KPS Trbovlje in okrajnega odbora OF Trbovlje. Na tem sestanku, ki je bil 15. oktobra 1944 v vasi Čreta pri Turju, je prišlo do združitve treh okrajev Trbovlje, Hrastnik in Zagorje v en okraj. To, kar ni dopustila buržoazija v bivši Jugoslaviji, da bi Trbovlje postale okrajni center, se je zgodilo v narodnoosvobodilni borbi.

Ob zaključku svojega referata je tov. Viktor Kovač izrekel besede, ki jih je zapisala socialistična Jugoslavija: »Bratstvo, enotnost in socialistična demokracija!«

Nato so bila najboljšim borcem okraja Trbovlje izročena odlikovanja, ki so jih priporočili s svojimi zaslugami v narodnoosvobodilni borbi. Sekretar okrajnega komiteja LMS okraja Trbovlje je ob tej priliki izročil prvoborcu revirjev, tov. Lojzetu Ribiču, v spomin lepo izdelano plaketo kot priznanje mladine okraja Trbovlje.

Ob koncu je bil sprejet še odlok o ustanovitvi okrajnega muzeja Zveze borcev, ki je bil odprt dne 21. julija t. l. v Rudarskem domu v Trbovljah.

Dostojno smo proslavili praznik slovenskega ljudstva

Po vseh krajih trboveljskega okraja so lepo proslavili praznik dneva vstaje slovenskega ljudstva. V okraju so bile številne akademije, odkritja spominskih plošč, gostovanja kulturnih društev naših centrov na vasi in razni izleti. Slovesnosti so se udeležili po vseh krajih v velikem številu in tako dostojno počastili ta veliki spominski dan našega naroda.

PROSLAVE V TRBOVLJAH

V okviru počastitve praznika 22. julija je bila tudi proslava 70-letnice rudniškega gasilskega društva v Trbovljah. Zelo lepo slovesnost je pripravila

Slavnostni govor je imel nosilec partizanske spomenice, tov. Ivan Šorn, ki je govoril o pomenu tega velikega praznika našega naroda in o zgodovini borbe v revirjih. Ob zaključku govora je godba zaigrala himno, nato pa so vsi navzoči prisostvovali filmu »To ljudstvo bo živelo«, ki ga je prikazal trboveljski filmski krožek.

Trbovlje so lepo pričakale obvezniške predvojaške vzgoje, ki so prišli v rudarski center v nedeljo, 22. julija, zjuaraj iz vseh krajev trboveljskega okraja. Zastave, slike, okrašene izložbe in okna so spominjale vse na veliki praznik 22. julija.

lakam. Dolu pri Hrastniku, cementarni Trbovlje, steklarni Hrastnik, Radečam in drugim.

Tovariš Bregar je govoril o važnosti izvenarmadne vzgoje, ob zaključku pa je podaril v imenu Ljudske mladine okraja Trbovlje nosilec spomenice lepo izdelane spominske plakete. Tudi komandirji predvojaških centrov so bili nagradjeni. Najboljši posamezniki predvojaških centrov so po zaključku slovesnosti tekmovali v raznih vojaških disciplinah za naslov najboljšega v okraju.

Podrobno poročilo o tem tekmovalju bomo prinesli v prihodnji številki.

PROSLAVE V HRASTNIKU
IN OKOLICI

Ze na predvečer praznika 22. julija je bilo slavnostno zasedanje KLO Hrastnik, prav tako pa je bila ta večer

v Hrastniku slovesna akademija v fizikalnem domu, kjer sta sodelovali obe hrastniški godbi in telovadci. Akademija je uspela prav dobro.

Na sam praznik, 22. julija, je bila dopoldne ob 10. uri proslava na Kalu, kjer se je zbralo veliko število hrastničanov in ostalih. Slovesnost je odprla godba steklarjev iz Hrastnika, na kar je imel slavnostni govor sekretar MK KPS Hrastnik, tov. Ferdo Verđaj. Na tem slavlju so sodelovali tudi fizikalni turniki. — V Čeah so odkrili ob 10. uri dopoldne spominsko ploščo, ob sodelovanju rudniške godbe iz Hrastnika.

V Hrastniku je priredil KLO spominsko slavlje vsem internirancem, na katerem so se v prijetni družbi spominjali borbe za svobodo. Tudi na Dolu pri Hrastniku je bila na predvečer praznika dneva vstaje slavnostna akademija s sodelovanjem pevskega društva, tamburaškega zbora in telovadcev.

SLOVESNOST V ČRETI

KJER JE BIL PRVO ZASEDANJE OK KPS TRBOVLJE

Na praznik dneva vstaje je bila v vasi Čreti pri Turju spominska slovesnost z odkritjem plošče v spomin na prvo zasedanje okrajnega komiteja KPS Trbovlje in okrajnega odbora OF Trbovlje v oktobru 1944.

Na tem slavlju je sodeloval moški in ženski pevski zbor z Dola pri Hrastniku, fizikalni turniki z Dola in gasilsko društvo steklarne Hrastnik. Spominski govor je imel tov. Dušan Povše, ki se je udeležil prvega zasedanja leta 1944.

Vseh slovesnosti v Hrastniku in okolici se je udeležilo veliko število ljudi ter so tudi Hrastničani dostojno počastili praznik vstaje slovenskega naroda.

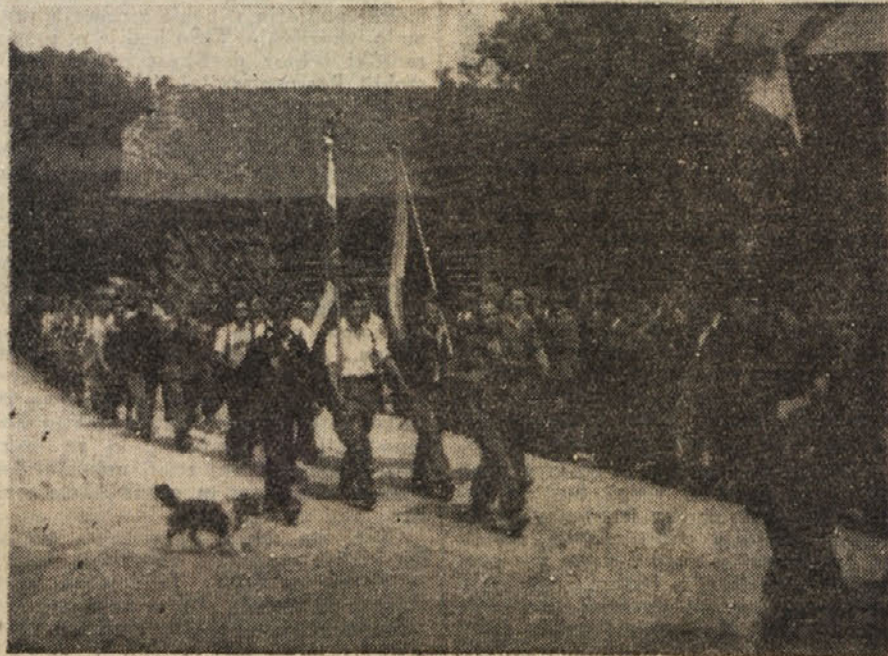
V ZAGORJU IN OKOLICI

V Zagorju so dostojno proslavili Dan vstaje. V torek 17. julija je dela prosto prebivalstvo v sprevedu, ki je štel okrog 1000 ljudi, korakalo iz Toplice do množičnega groba žrtve narodnoosvobodilne vojne, kjer je tov. Ferdo Ferluga imel

čete. V Čemšeniku je gasilska četa odkrila spominsko ploščo 9 članom, ki so padli v NOV. Te slovesnosti so se udeležili tudi gasilci iz Zagorja, Kisovca in Izlak. Ob tej priliki je imel tov. Franc Klan govor, ki je na zbrane vaščane napravil globok vtis. V živi in preprosti besedi jim je prikazal vse gorje, ki ga je slovensko ljudstvo preživelo med okupacijo. — V St. Gotardu so sodelovali pevci zagorske »Vesne«, v Kotredžu in na Čebinovem pa gasilsko društvo Zagorje s svojim peškim in tamburaškim zborom. Dobro obiskane so bile tudi prireditve v Senožitih, Izlakah, Mlinšah in Trojanah.

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE
V OKROGLICAH

Na kraju, kjer je padlo 29. oktobra 1944 šest partizanov stanice TV 5, je v nedeljo LMS okraja Trbovlje odkrila spominsko ploščo. Na tej slovesnosti je govoril tov. Tone Klemen, član OK LMS Trbovlje. Tudi v Loki pri Zidanem mostu so imeli slovesno odkritje spominske plošče, kjer je imel spomin-

Prihod borcev v Mlinše

PARADA
PREDVOJAŠKIH CENTROV

Preko 500 mladincev predvojaških centrov okraja Trbovlje je sodelovalo na paradi dne 22. julija v Trbovljah. Pri Sušniku so se zbrali mladinci iz vsega okraja, od koder so odšli v sprevedu z godbo na čelu na stadion Rudarja.

Na častni tribunji so se zbrali predstavniki vseh organizacij, podjetij in ustanov, med njimi tudi ljudski poslanci ter sekretar OK LMS Trbovlje, tov. Rudi Bregar, in predsednik izvenarmadne vzgoje, tov. Ivan Šorn.

Ob pol 10. uri dopoldne je bil na stadionu častni mimohod, na kar je vsem zbranim mladincem spregovoril sekretar OK LMS, tov. Rudi Bregar, ki je izrekel priznanje najboljšim centrom predvojaške vzgoje, tako n. pr. iz

Zveza borcev v Trbovljah vdovam in materam padlih borcev v sredo, 18. julija, v gostilni Tratinik. Razdelili so spomenice svojim padlim junakom, ob kateri priliki so bili ti svojci in povabljeni pogostenci. Bil je lep večer, ki bo vsem ostal v spominu.

Dne 19. julija so člani OF Dobrna odprli svoj društven lokal in to otvoritev počastili s kulturnim programom. Najlepše pa je bilo na predvečer praznika dneva vstaje. Ze ob 7. uri zvečer so se začeli ljudje zbirati na velikem prostoru na Vodah, kjer je bil koncert delavske godbe in pevskega zbora. Prišlo je nad 2000 ljudi. Pred začetkom slovesnosti je godba zaigrala himno, štafete pa so poletale na kraje, kjer so padli talci in ostali borci ter jim pržigali v počastitev žare. Slovesnost se je pričela ob streljanju z možnarji in prižiganju številnih kresov po bližnjih in daljnih gričih in hribih.

PARTIZANSKI POHOD JE USPEL

Pohod skozi partizanske kraje trboveljskega okraja, ki so ga izvedle partizanske patrulje v spomin na praznik vstaje slovenskega ljudstva, je uspel prav dobro. Po uspešni borbi I. bataljona revirske brigade dne 18. julija, ki je ustavila napad krške brigade na Razboru, so si revirski borci osvojili bojno zastavo premagane brigade.

Ko so prihajali zmagovalci in premaganci v Razbor, je bilo tamkaj vse živo. Nad 300 ljudi se je zbralo, ki so se udeležili predaje zastave in mitinga.

Ze v popoldanskih urah so se zbrali borci revirske brigade v Loki pri Zidanem mostu ter skupno s komandnim

kadrom izdelali načrt, kako naj si osvoje ugodne položaje okrog Razbora, da jih sovražnik ne bi presenetil. Prvi bataljon se je razdelil in posamezne čete so krenile v smeri proti Razboru. V strelski vrsti so napadali borci revirske brigade sovražne položaje. Na obronkih pod Razborom je prišlo do bitke, v kateri so zmagali revirski borci in zajeli veliko ujetnikov.

Pred začetkom mitinga so borci iz krškega okraja slovesno predali svojo zastavo revirskemu bataljonu, ki jo je poneel poleg zastave I. revirske brigade skozi trboveljski okraj do Ljubljane. Kulturna ekipa iz Radeč je vsem borcem in ostalim udeležencem mitinga pripravila bogat program. Marsikdo se

je spomnil mitingov med narodnoosvobodilno borbo, ki so dajali borcem poguma za borbo proti sovražniku. Na tej prireditvi je sodeloval tudi filmski krožek iz Trbovelj, ki je predvajal slovenski film »Na svoji zemlji«. Vsi udeleženci so bili s to kulturno prireditvijo zadovoljni.

Prvi bataljon revirske brigade je ob 22.30 krenil preko Pameče vasi in St. Lovrenca dalje do svojega cilja. Na poti proti Breznem je moral premagati razne ovire. V dolini Gračnice mu je pot čez Savinjo prekrizala zaseda. Po hudi bitki so to zasedo, ki je imela ugodne položaje, ob dobri komandi popolnoma razbili in borcem je bila odprta pot naprej. Ker pa čez Savinjo ni bilo mostu, so borci šli preko reke s čolni.

V zgodnjih jutranjih urah se je pohod bataljona nadaljeval v smeri proti Turju. Bataljon se je ustavil v vasi Čreti, kjer je bil leta 1944 prvi zbor OK KPS Trbovlje in ONOO. Po nalogu komisarja in kratkem kulturnem programu so borci nadaljevali pot proti Breznem, kamor so prispeli 19. julija okrog popoldne.

Do prihoda štajerske bojne patrulje je bilo še dosti časa. V gručah in skupinah so borci obujali spomine na leta narodnoosvobodilne borbe. Brezskrbno so se pogovarjali, saj je bataljon postavil zasede. Toda te so bile slabe. Okrog 7. ure zvečer se je začel juriš z bližnjih pobočij, sovražnik je prebil zasede ter si v jurišu osvojil vas Brezno.

Okrog 8. ure zvečer so bili v Breznem postrojeni vsi borci štajerskega bataljona ter I. in II. revirske brigade. Po prečitjanju zapovedi in govoru komandantov ter polit. komisarjev so predali zastavo štajerskega bataljona in zastavo revirske čete komandantu II. bataljona revirske brigade, tov. Alojzu Borštinarju. Po bogatem kulturnem sporedu, kjer je sodelovala godba steklar-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Predaja bojne zastave borcem Moravske brigade

lep govor, v katerem je zlasti poudaril junako našega ljudstva za svobodo in neodvisnost. Množične organizacije so položile vence na grob padlih junakov. V četrtek dne 19. julija so imeli kulturno prireditev, na kateri so sodelovali gasilsko društvo Zagorje in SKUD »Vesna«. Globok vtis je napravila na navzoče dramatična slika iz Cankarjevega »Hlapca Jerneja«. V soboto 21. julija je bila slovesna akademija z izbranim sporedom. Ljudski poslanec tov. Alojz Dular je v svojem govoru podal kratko zgodovino borbe slovenskega delovnega ljudstva za osvoboditev iz kapitalističnega jarma in poudaril vlogo naše Partije pred vojno in v narodnoosvobodilni borbi. — Pred akademijo so imeli odborniki KLO slavnostno sejo, na kateri so razdelili odlikovanja, ki jih je Prezidijski Ljudske skupščine FLRJ podelil 42 najboljšim borcem NOV. Predsednik KLO tov. Alojz Lukež je podal kratek pregled zgodovinskih dogodkov, ki so se odigrali med narodnoosvobodilno borbo v Zagorju. Iz Zagorja je odšlo v partizane okrog 800 ljudi. Zagorska dolina je dala med NOV 230 žrtve, ki so padli kot borci, talci ali pa umrli v koncentracijskih taboriščih.

Na sektorju Zagorje, ki šteje sedem KLO, so na predvečer imeli povsod slovesne seje, na katerih so izročili odlikovanja najboljšim borcem. V nedeljo dne 22. julija so po vseh KLO proslavili Dan vstaje z lepimi prireditvami, na katerih so sodelovala društva in organizacije iz Zagorja. Na Plešah je ZB NOV iz Kisovca odkrila ploščo v spomin 10. obletnice ustanovitve prve zasavsko-revirske

ski govor sekretar okrajnega odbora OF Trbovlje, tov. Alojz Toplikar.

Lepa spominska slavnost je bila tudi na Kleku nad Trbovljami, kjer so odkrili spominsko ploščo Tončki Čečevi, revolucionarni borki revirjev, prav tako na Partizanskem vrhu, kjer je bilo pri hti Zmrzakovih (po domače pri Klinkovih) slovesno odkritje spominske plošče partizanki Marjetki — Ivanki Vreskovi. Pri tej spominski slavnosti je sodeloval moški pevski zbor »Zarjas«, na Čebinovem pa pevski zbor iz Trbovelj.

V Suhadolu so odkrili spominsko ploščo bratom Žužkovim, kjer je sodeloval SKUD »Viktor Strelec« iz Zidanega mosta.

V Podkumu so sodelovali člani SKUD »Ivan Cankar« iz Radeč, na Dolu pri Litijski pa SKUD »Lojze Hohkaut« ter telovadno društvo in tamburaški zbor iz Trbovelj. Tudi po drugih krajih našega okraja so bile številne proslave: povsod so se spominjali velikega praznika slovenskega naroda.

OTVORITEV MUZEJA
NOV V TRBOVLJAH

V soboto, 21. julija, so slovesno odprli muzej narodnoosvobodilne borbe v Trbovljah v Rudarskem domu. Slavnosti se je udeležilo nad 100 ljudi. Ob otvoritvi muzeja je govoril organizacijski sekretar OK KPS Trbovlje tov. Jesenšek, o razvoju narodnoosvobodilne borbe v revirjih. Ob zaključku je izročil ključ gospodarju muzeja tov. Nejcetu Juvanu.

Tako je poročilo o kretanju odda naprej

7 velikimi težavami se bori okrajni magazin v Trbovljah

Cepprav bi morda kdo po zgoraj naštetih številkah dvomil, ali uspehi tovarne, se z njimi to podjetje vendar lahko ponoša.

Zaradi izpada dobave kalijevega sulfata, ki bi povzročil izpad izdelovanja kromovega galuna, kar bi imelo težke posledice za našo usnjarsko industrijo, so začeli izdelovati kromov galun v tekočini. S tem so rešili ne le zastoj lastne proizvodnje, marveč tudi zastoj usnjarske industrije, ki nam svojim izvozom daje dragocene devize. Z novimi ukrepi, ki jih je ta kolektiv podvzel, se bodo izdelki tovarne še izboljšali in pocenili.

Posebni odposlanec predsednika Trumana Harriman vodi že nekaj časa poročevalne razgovore s perzijsko vlado, da bi se premostil anglo-perzijski spor glede anglo-iranske petrolejske družbe. Harriman je baje obljubil Mosadeku, da bodo ZDA podpre Perzijo s krediti za gospodarsko obnovo dežele, če bi se spor rešil zadovoljivo. Mosadek je pristal na vsako rešitev spora, seveda na podlagi perzijskega zakona o nacionalizaciji petrolejske industrije. Zadnja poročila iz Teherana niso preveč obetajoča. Harriman je pri perzijskem predsedniku vlade naletel na trdovraten odpor in njegovi pregovori doslej niso pokazali še nobenih uspehov. Diplomatski krogi v Teheranu so zelo pesimistični glede uspeha Harrimanove misije. V primeru neuspeha Harrimanovega posredovanja bo britanska vlada vsekakor prisiljena k odločnejšim korakom in slegle tega

Nove cigarete »Ogled«
Monopolska uprava je določila nove cene za naslednje poizkusne cigarete: »Ogled I« 90 din za 20 cigaret, »Ogled II« 70 din in »Ogled III« 60 din za 20 cigaret.

Okoli 1500 vagonov belih žit so doslej odkupili v LR Hrvatski in Srbiji. V odkupu so prve obdelovalne zadruga v Vojvodini, ki so doslej prodale državi nad 11.000 ton, zasebni kmetje pa le 3000 ton belih žit.

Po razglasitvi zmagovalcev in razdelitvi daril so napravili veselo rajanje. Daleč naokoli se je razlegala naša lepš narodna pesem. Vsi so bili mnenja, da bi treba podobne prireditve organizirati še večkrat, saj bodo z njimi naši vasi utrjevali zavest, da se dosežejo najboljše uspehi v delu le v tovariški skupnosti in medsebojni pomoči.

Iz misli jo zbudi trd Anin korak onstran zidu. Dvigne glavo, ki ji je med premišljevanjem zlezla na prsi, in preloži težo telesa z leve noge na desno. Nasloni

Italijanski film „SANJE S CESTE“

Ta film prikazuje, kako živi Paolo Bettoni s svojo mlado ženo Lindo in sinčkom Romuleto v revščini novejši Italije. Brez službe je, vendar tolaži ženo, da bo kmalu polje. Oba gresta lačna spat, da sinček dobi kosček kolača, ki ga je vzel pri trgovcu. Revščina rodi prepire. Stiska omaja Paoloovo postojnost, ki napravi brez vednosti ženo oplen načrt. S tovarišem Donatom ukrade avto nekega bogataša. Žena ju zloži, Sumila je, da ju vodi pot h kakim drugim ženskim ljubosumnim prizor, da sta prisiljena jo vzeti s seboj. Avto sta hotela prodati na delci, a načrt jima ne uspe. Vsaka ura veča nevarnost, da pride lativica na dan. Med vožnjo zalide avto v množico, ki je zborovala na prostem. Vnemo se prepir in posredovati mora policija. Stražnik si zapise številko voza, ne ve pa, da je avto ukraden. Donato medtem pobegne. Ko si Paolo bel glavo, kaj naj stori, je njegova žena srečna. Prepričana je, da je izpolnila njihov sanj blizu. Mož ji ni razodel svoj greh.

Poskuša prodati dele avtomobila, s svojo nespretnostjo pa vzbudi sum: preostane samo še beg. Policija je na sledu. Bettoni se izpove ženi. Linda go roti, naj se sam priklavi, on pa ima druge načrte. Pobegniti je hotel. Žena pa se boji, da bo mož zapadel zločinškemu življenju, in ga sama priklavi policiji. Ta jo seveda nad ovrabo začuden, a veseno uvede preiskavo. Paolo pa je medtem že avto vrnil, ne da bi lastnik, ki je bil odsojen, o vsem kaj vedel. Vsa stvar se lepo uredi. Paolo dobi zaslonno zaposlitev, vendar se ženino sanje, da bo končno dočkala srečo, razblinijo, ker sta se morala prebiti skozi revščino še dalje.

Film kaže socialni položaj človeka v kapitalističnem družabnem redu, kjer gospodstvo pada iz krize v krizo. Usoda Paola je usoda tisočev, ki se borijo za svoj obstanek. Paolo postane spet pošten, odprto pa ostane vprašanje brezposelnosti in revščine.

Film je režijsko in tehnično dovršen. Predvajal ga bo kino Trbovlje te dni.

Prizor iz filma »Sanje s cest«

SKUD »Vesna« v Zagorju tekmuje

SKUD »Vesna« v Zagorju je v tekmovalstvu za 10. obletnico OF dosegla lepe uspehe. Samo v prvem polletju letos je organiziralo 33 prireditve iz glasbenega in dramskega področja. Dramske sekcije so gostovale v drugih krajih sedemkrat. Tuja društva so v tem času nastopila v Zagorju trikrat. Sedaj »Vesna« reorganizira dramske odseke, ki jih izpopolnjuje z naraščanjem iz vrst mladine. Godba in pevski zbor pridno vadita in nastopata na vseh

prireditvah. V zvezi z dramskimi skupinami bodo gostovali na vasi kot na primer na dan vstaje dne 22. julija. Za mesec avgust in september so si zagotovili gostovanje ljubljanske drame »Schönherrejevo znamenito dramo »Vražja ženica«. — Nedvomno bo »Vesna« tudi v tem tekmovalstvu dosegla dobre uspehe.

IZPRED SODIŠČA

Če spiš med nočno službo...

Pred okrajnim sodiščem v Trbovljah sta se zagovarjali zaradi malomarnega opravljanja službe Anita Gorišek, otroška negovalka, in Frida Suštar, sobarica v dečkih jasilih v Trbovljah.

Anita Gorišek je večji del nočne službe prespala in tako popolnoma opustila nadzorstvo nad otroci, ostalo delo pa je to noč opravila zgoraj navedena sobarica. Tako sta iz malomarnosti pustili po previjanju otrok v bolniški sobi odprto omarico z zdravili, iz katere sta dali triletni Fridi Razbojški sirup, ki je prosila, ker je bila žejna. V tej omarici so bili tudi razni strupi. Iz nje je mala Frida vzela stekleničko z lizolom in ga zaužila. Dobila je hudo zastrupljenje.

Ta malomaren odnos do službe, predvsem imenovanje otroške negovalke, ki je bila dolžna pregledati sobo po odhodu iz nje, nam kaže primer brezvestnosti do dela in poklica, kar bi lahko zelo kvarno vplivalo na ugled ustanove same. Zaposlene matere prinesejo pač svoje otroke v dečje jase in nadi, da so jih prepustile zanesljivemu varstvu. Toda na žalost nam ta primer kaže, da se v takih važnih ustanovah

še vedno najdejo ljudje, ki nimajo potrebne čute odgovornosti do zaupane jim naloge, da neugojijo in vzgajajo naše otroke, predvsem tiste, ki jih ne more negovati skrbna materina roka — kar nam je pokazala ta sodnijska obravnava.

Za to težko kaznivo dejanje je Anita Gorišek zaradi nekaterih olajševalnih okoliščin dobila le štiri mesece odzema prostosti. Frida Suštar pa dva meseca. Nedvomno pa je, da je Goriškova zaslužila hujšo kazen, saj je bilo v nevarnosti življenje otroka.

Zopet šofer!

Karel Murko, rudar iz Zagorja, je z motociklom povozil 7-letnega otroka, ki je dobil hude poškodbe na glavi. Otrok je hotel prečkati cesto. Murko je s svojim spremljevalcem vozil z veliko hitrostjo, ne da bi trebil, akoravno je bilo dosti ljudi na cesti.

Bi bi že skrajni čas, da bi bili šoferji — sicer pa imenovani nima niti vozaškega izpita — bolj previdni pri vožnjah na naših ozkih in slabih zasavskih cestah in da vozijo z manjšo hitrostjo, da se izognemo številnim prometnim nesrečam. Za krivce pa naj bodo kazni ostre.

NAŠI ČITATELJI pišejo

Veselo je življenje pionirjev v Grižah

Te dni sem obiskala trboveljske pionirje. ki taborijo v Grižah v Savinjski dolini. Na postaji v Zalcu sva se srečala z vodjem tabora, ki me je peljal po stezah med žitnimi polji, travniki in gozdovi, dokler nisem napoeval v skritem kraju ob gozdu zagledala pionirski tabor.

Tabor obsega precejšnje kos travnika in gozd, ki je ograjen s krivimi vejami, ki so jih nabrali v gozdu. Že sam vhod v tabor je prijeten. Nad vzhodom nas pozdravi jugoslovanski grb ter napis: »Narava nas vabi!« Rudarski znak ob strani nas opozori, da so tu otroci iz revirjev.

V tabor ni lahko priti. Stražar te ne spusti vanj, če ne plačaš vstopnine, na kar opozori vsakogar, ki želi priti v tabor. Tablica z napisom: »Brez vstopnine vstop ni zahtevan!« Kakšno je to vstopnina? Puščica, ki kaže v gozd, pomeni, da mora vsak, ki želi vstopiti, plačati vstopnino s polenom, ki ga je dobil v gozdu. S celjskimi pionirji, ki taborijo v bližini, so se zaradi tega že stekli. Zavrata jim je trboveljska kri tako, da sta upravniki in ekonom komaj ločila razbora tigra.

Deset metrov od vhoda me je prestrašilo taborniško stražarstvo. Jera koda s kremo na glavi in hudim šrolovi. To je debela, tri metre dolga kriva veja, ki je res podobna kači, na njej pa škorec. Nekoliko proč od tu je sončna ura, ki kaže natančen čas. V sredini tabora je prostor za taborni oženi ob večerih, ki so okrog njega postavljene vodji kamni; za vsakega tabornika po en sedel. Vsa večer prižgejo taborni oženi, kamor so uprte vse oči. Oženi žiljasta otroka. Večer ob tabornem ognju vsebuje resni in šaljivi del. Otvoritev tabornega ognja napravijo s taborno himno ob spremljevanju harmonike.

Resni del obsega pregled dela, pohvale, odklovanja in nagrade ter gaje. Tabornik s trikratno pohvalo je taborni udarnik. Do sedaj so trije udarniki, pet pa je dvakrat pohvaljenih.

Udarniki so nagajeni največkrat s čokolado in samo oni smejo dvigniti in spuščati zastavo. Ob tabornem ognju se spominjajo tudi na Kajuha, na padli Pohorski bataljon s trinitutnim molkom in na druge, ki so darovali življenje za domovino.

V zabavnem delu na taborniki plešejo kolo, pojejo, rešujejo uganke in se zabavajo na različne načine.

Ob robu gozda stoji po vrsti pet šotorov. Vsak ima svoje ime, ki je označeno s tablico. Prvi šotor se imenuje »Vrabeč«, šigar vodja je »Šaša«. V njem prebivajo: Strela, Džon, Sova, Tarzan, Bolks, Džuro, Lola, Ouk, Sarko, Robinson in Čekok.

Vsak pionir si mora izbrati drugo ime. Pod šotori vidiš red in snaga, kvečel so v eni vrsti, obkaja vsi na obsejalnikih. Ki so jih taborniki napravili sami. Ležišča niso na tleh, marveč so dvignjena par centimetrov od tal, da se naši junaki ne bi prehladili. Drugi šotor se imenuje »Šma«. Vodja tega šotora je Marjetka — učiteljica Marta iz Vrhnove. Tu noči prebivajo važne vsebe: »Jutranja zarja«, to je njihova dobra kuharica. Fani Zajc iz Dola pri Hrastniku, njena pomočnica »Sreča«. Darinka je čeva. »Dušica« — Nada Čoklinova, ki pridno

opravlja sanitetno službo in še tri »moženke«, to so kuharice iz bližnjega celjskega tabora, ker jim je tamkaj zmanjkalo prostora. Simbol tega šotora je na eni strani »Majava marjetica« in debeli kuharek »Jutranja zarja«. — Tretji šotor se imenuje »Tiger«. Vodja šotora je Oeko. Tu so: Borut, Saitan, Zuzet, Winelou, Mišo, Paša, Boy, Wulf, Ali, Gregor, Maki, Kit. Simbol šotora je tiger z grozodimi zobmi. Naroben je iz konca debele veje, ki pa je bolj podobna krokodilu kakor tigru.

V četrtim šotoru kraljuje vodja tabora Goban. To je naš pridni in sposoben Jože Brilej, učitelj iz Radeč, in pa skrbni ekonom Pikapoloneček — Vili Kalsek. Simbol tega šotora je velika goba muknica — na eni in pikapoloneček na drugi strani šotora. Nad šotorom je svetilnik in znak Rdečega križa.

Notranost tega šotora je zelo lična, celo stojalo s cvetličami najdemo tu notri, svečnik na rogovilasti veji, pepelnik, vse iz materiala, ki se dobi v gozdu, ne da bi eno samo vejo ali deblo odsekali. Skode ne delajo nobene. Zunaj šotora je miza za obiske s listični stoli, gajbicami, kjer obisk lahko tudi pade, če ni drugače. Na bližnji smreki je pošni nabiralnik, kamor prinaša »Golobček« pisemca. Na sosednji smreki je stenaš »Glas tigrov«, kjer vidiš taborniško himno in druge zanimivosti vrabcev, tigrov, srn, Gobana in Pikapolonec. Nedaleč od tu je velika objavna deska s tablico dežurne službe in družinski važnimi sporočili.

Nekaj korakov na desno stoji še en šotor. Cemu služi ta? Pozledala sem vanj in videla, da je tukaj taborniško skladišče živil, ki je kar dobro založeno. Kako tudi ne! Za vse to skrbijo najdaljši ekonom Pikapoloneček.

Najvažnejša postojanka v taboru je kuhinja, kjer gospodari naša kuharica »Jutranja zarja« in njena pomočnica »Sreča«. Ko

se je vprašala, kako se počuti, mi je po-
tožila, da jima ob slabem vremenu kaplja
na glavo dež, kar pa je sedaj že poprav-
ljeno. Povedala mi je tudi, kako je prvi dan
po neznanem gozdu v dežju in blatu iskala
tabor, da je skoraj že obupala. Toda na
vse to je pozabila, sedaj pa skrbijo. Da vsak
dan ob pravem času napolni lačne žleččke
vrabcev, tigrov in srn s samimi dobrih
stvarmi. V kuhinji je red in snaga, deprav
je to kuhinja iz štirih kolov in lesene stebre
z nekaj policiami za posodo in mizo. Res je
zelo pridna; vem, da se je bodo naši pionirji
še dolgo spominjali. Vsa dva napravijo
taborniki in jih do sedaj še niso kupili. Tudi
dobre mrzle vode ji vedno dovolj nanesajo.

Jedilnico predstavljata dva hloda, kamor
se taborniki vsedajo in pospravijo kuhari-
čine umetnosti.

Tako sem skušala v glavnih obrisih opi-
sati življenje trboveljskih tabornikov. To
obliko počitniškega življenja smo priš
izvedli letos, ki pa se seveda tako dobro
obnesla predvsem po zaslugi tovariša Bri-
leja, ki je izkoristil vse svoje organizacijske
sposobnosti in vse svoje moči na čim lepo
ureditev in življenje v taboru. Tovariš Brilej
pa ne skrbi samo za organizacijsko plat,
množico paznje polaga tudi na pedagoško
delo, kjer mu pomaga tovarišica Marta.

Pionirje vrgaja v dobre člane kolektiva, v
napredno misleče, odločne, samostojne in
zdrave ljudi novega časa. Vzbuja jim lju-
bezen do domače pesmi in godbe. S svojo
harmoniko jih dnevno obvliva in razvese-
ljuje. Pionirji ga imajo radi, ker so spoznali,
da jim želi dobro in skrbijo zanje.

Tovariša Brileja naj vzamemo za zgled
vsi tisti tovariši, ki gredo v kolonijo za
svoj oddih. Če se bodo ravnali po njem,
bodo vse kolonije potekale tako uspešno
kot njegova.

V. Z.

Več elastičnosti v trgovine državnih posestev in združnih skladov

V Zagorju je poleg več industrijskih
magazinov, kmetijskih in potrošniških
zadruge še trgovina državnih posestev
in trgovina združnih skladov. Zadnji
dve trgovini prodajata pridelke z dr-
žavnih oziroma združnih posestev.
Obe trgovini sta doslej mnogo pripo-
mogli k znižanju cen živil na prostem
trgu. Vendar se pa z uspehi, doseže-
nimi samo pri znižanju cen na prostem
trgu, ne moremo zadovoljiti. Gre tudi
za količinsko in kakovostno zadostitev
potreb zagorskega prebivalstva. Po-
trošniki želijo predvsem, da bi bili pri-
delki stalno na zalogi, da bi se delalo
bolj načrtno, ne pa kampanjsko.

Vzemimo primer s krompirjem, pa-
radizniki itd. Pošiljka, ki jo dobi poslo-
valnica, je v par dneh razprodana, po-
tem pa odjemalce tolažijo z obljubami,
da bo kmalu spet prišlo. V Zagorju
n. pr. že cel prejšnji teden niso uneli
ne krompirja, ne paradižnikov, ne
moke, ne sladkorja itd. Jasno je, da
potem na prostem trgu lahko navijajo
cene po mili volji. Za zgodnje pridelke
je ravno v teh tednih največja potre-
ba, zato je tudi povpraševanje po njih
veliko, zlasti po zgodnjem krompirju.
Ker je kraj okužen po koleradskem
hrčcu, bodo posestniki krompirjevih
nasadov smeli v jeseni izkopati le ome-
jene, od krajevne ljudske oblasti do-
voljene množine krompirja.

Zelo primanjkuje tudi sadja. Kako
veliko je povpraševanje po nekaterih
pridelkih, kaže primer, da je trgovina
zdravnega sklada prodala v 6 dneh
ve pošiljki paradižnikov v teži 2000
kilogramov in v treh dneh pošiljko
sajda s 3035 kg!

RAZGLAS

14. t. m. sem izgubil na cesti od za-
gorske pošte do Kotredeža očala s svet-
lim okvirom. Najdišči naj jih proti
nagradi vrne. — Jože Robavs, Znojile -
Čemšenik, Medija - Izlake.

PREKLIC

Ukradena mi je bila vojaška knji-
žica. Proglamam jo za neveljavno. —
Tomaž Kolar, Trbovlje — Loke 103.

Ob koncu se nekaj podatkov o ce-
nah v prodajalni državnih posestev in
zdravnega sklada: suho svinjsko meso
320—330 din kg, sveže svinjsko meso
220—240 din, sveže telečje meso 140
din, goveje meso 140—150 din, mast
325 din, surovo maslo 500 din, fižol 20
din, zelje 15 din, buče 20 din.

Čebula, sveža, stane v drž. trgovini
38, na prostem trgu 45 din, v okrajnih
magazinih pa prodajajo staro čebulo
po 88 din za kilogram!

Navedenih pridelkov je vedno do-
volj v trgovini, pač pa primanjkuje
jaje, krompirja itd., kakor že prej ome-
njeno. Tudi svežih rib še želijo v Za-
gorju. Letos jih še niso videli na trgu
ali v prodajalnih ribiži na tudi ne mo-
rejo vsi postati, saj tudi časa nimajo.
V Zagorju bi bilo treba odpreti trgo-
vino s sadjem, da bi mogel delovni
človek v njej skozi vse leto kupovati
sadje za vsakdanjo potrebo.

Prihodnji mesec se bo na prostem
trgu pojavila moka, pšenica, razno
sadje in zelenjava, in to v večjih mno-
žinah zaradi dotoka s kmetov. Ali bo
trgovina državnih posestev ali pa za-
dravnega sklada takrat uspešno inter-
venirala in pripomogla k formiranju
znosnih cen živil na prostem trgu, bo
odvisno od elastičnosti njenega vodstva.

Ali ste že poravnali naročnino?

Prosto po Scottu:

ČRNI BRATJE

Kriminalni roman

Moravec je čutil, kako mu je razbijalo
srce. »Ne, pišem se Peter Benton. Nočni
monter sem v Forbushov garaži.«
»Gorel Benton, Forbushova garaža.«
»Kaj ti je zapisal ime v svojo beležnico.«
»Mislil, da Forbushova garaža poznam.« Je
delal. »Zdaj še številko voza.« Stopil je za
avto in pogledal. »To je 1.387.600. New York.
Tako!«
Moravec se je bal, da ga bo zadušilo.
Četudi strah se ni zasumil vanj, ga mora
Benton naposled po opisu v triletni.
Ostalo mu je samo še eno upanje: če ga
policist vpraša po šiferski izkaznici, mu bo
povedal samo številko izkaznice, ki se je
le spomnila. Kaj pa, če bo policist vztrajal
na tem, da mu mora pokazati izkaznico?

oblike, čepce in čevlje? Od kod vedo, da
se je v avtu preoblekel v takšno obleko?

Tako je razmišljal, ko je vrtel krmilo
vozila. Ali so znanke njegovih čevljev
spoznali po stopinjah v močvirni zemlji na
kraju nesreče?

Cudil se je, kako naglo in dobro deluje
policija. To mu je bilo v svari, da bo
moral biti silno previden, če bo hotel ostati
na svobodi.

Poi ure sta se peljala molče. Moravec je
čutil, da ga je mlada dama opazovala. Ko
je malo okrenil glavo, je videl, da ga nje-
gova spremljevalka gleda.

»Ali nas bodo spet ustavili?«
»Ne vem, je odgovoril. »Saj razumljivo
je, da je policija skrajno previdna.«

»To je res, je priznala mladenka. »Uboji
deček! Naj bo kdor koli, žal mi je zanj. Ali
ni nekoga umoril na begu?«

»Da — menda! Moravec se je sam ustra-
šil svojega prilpavega glasu. Avto je z enim
izmed koles zašel na pot za pešce in je
nesodno odskočil. Mladenka je lahko vzki-
nila.

»Oprostite, milostljiva gospodična! Bom
bolj pazil! Volan me še malo moti.«
Nato sta spet oba molčala.

»Ali ste si ime morda zapomnili?« ga čez
nekaj časa vpraša.

»Ne morem se ga spomniti.«
»Pravzaprav je bilo čisto prijetno ime.«
Je rekla zamisljeno. »Prav nič zločinško ni
zvenelo. Pa kaj je napravil nesrečni?«

»Strahno je to, da je postal morilec samo
zaradi tega, ker je hotel biti spet prost.«

»Da, milostljiva gospodična.«
»Gotovo ga bodo kmalu prišli.« Je rekla
obžalujejo. »Saj se zdi vedno tako.«

Moravec je molčal.

»Seveda, je menila nato, kakor bi go-
vorila sama s seboj. »Morda ni niti vreden
pomniljanja.«

Morava, milostljiva gospodična.
Začelo se je počasi daniti. Megla je

visela nad mestom. Avto je začel križati
tibe predmestno ulico.

Iz New Havena je Doroteja Staplesova
telefonirala očetu. Odleglo ji je, ko je zve-
dela, da se bratovo zdravje obrača na bolje.
Ko sta se pripeljala do prve postaje pod-
zemsko železnice, se je obrnila k Moravcu.

»Mislil, da bom s podzemsko železnico
prišla prej na svoj cilj.«
Moravec je takoj ustavil vozilo in iz-
stopil.

»Prosim milostljiva!«
Lahkbi nog je sklenila na tla. Zdaj v
bledem jutrnem svitu je še opazila bo-
lehno bledico na njegovem obrazu.

»Se ne počutite dobro, gospod Benton?
Gotovo ste bili premalo tolo obtoženi. Zelo
žal mi je! Njen glas je zvenel iskreno.

»Neko pranje imam še do vas. Prosim vas,
zapeljite avto v garažo, v Hudsonovo ga-
ražo na 79. cesti. Meni se zelo mudi!«

»Razumem, milostljiva! Torej 79. cesti,
kajne?«
»Da, Zdaj pa, gospod Benton, koliko sem
dolžna? Ali je trideset dolarjev dovolj za
vas?«

»Hvala lepa, milostljiva! Skoraj preveč
je!«
Ko mu je dala bankovec, je prijel za
čepico. »Se enkrat lepa hvala, gospod Ben-
ton, je rekla. »Bili ste mi res prijatelj
v stiski!«

Ze se je obrnila, da bi odšla, pa je še
obstala. Pogledala ga je še enkrat in se mu
prič namahnila: »Na avto, gospod Benton!«
Nato je izginila pri vzhodu v pod-
zemno železnico.

Moravec je takoj spremenil svoje zadrž-
anje. Očetu njega je bil naračeno pranje.
Hitro mora nekaj storiti. Če se v taki obliki
pelje v mesto, bo nevarno. Toda Doroteja
Staplesovi je obljubila, da ji bo avto spravil
v garažo. Spomnil se je njene zadnjega
pogleda, ki se mu je zdel tako čudno vpra-
šujoč.

Spet je sedel za volan in je bil kmalu
sredi prometnega notranjega mesta.

V teku zadnjih ur si je napravil načrt.
Vaak njegov nadaljnji korak mu je bil zdaj
jasno pred očmi.

Predvsem mora čim hitreje stopiti do
Stoneja. Čim hitreje mora to biti. Veliko
vprašanje, kako naj to stori, ker bo Stone
gotovo skrbno opazovan. Najlaže pride
s njim v stik po telefonu.

Prvo pa, kar mora storiti, je nakup nove
obleke. Raztrgana in umazana zunanjost
pomeni zanj stalno nevarnost. Naenkrat mu
šine v glavo predrzna misel: spomni! se
je nekdanjega klubskega prijatelja Viktorja
Kinga!

King ni počel nič pametnega. Ves smisel
njegovega življenja je bil v tem, da je
užival in si utrjeval sloves sprehajajočega
se modrega lista: dvajset modrih krojačev
v mestu je bila stalno zaposleno z likanjem
njegovih oblek. Če je Viktor King še v
mestu, bo lahko prišel do obleke.

V neki prodajalni je Moravec v tele-
fonski knjižnici ugotovil, da je Viktor še
vedno v mestu. Nasmajal se je, potem pa je
iz neke javne telefonske govornice poklical
neko krojaško delavico.

»Tu Martinov krojaški salon,« se je ogla-
sil nekdo v telefonu.

»Tukaj sluga gospoda Viktorja Kinga.«
Je rekel Moravec silno ravnno. »Gospod King
bi rad vedel, ali imate od njega kakšno
obleko, da jo zlikate.«

»Trenutek, prosim! Mislil, da jo imamo!«
Nekdo drugi, menda sam lastnik delav-
nice, je prišel k telefonu. Moravec je po-
novil vprašanje.

»Čudno,« seveda! Je dejal krojač
začuden, »imamo dve Kingovi obleki tukaj.
Eno, kakor morate vedeti, nam je poslal
večera!«

»Tega nsem vedel,« se je opravičil Mo-
ravec. »Milostljivi gospod mi je gotovo po-
zabil povedati. Ali je prva obleka že zli-
kana?«

»Da — to se pravi, v par minutah bo
likanje skonceno.«

»Poslal bom k vam fantika čez pol ure.«
Moravec se je namahnil ob misli, kaj
bo King rekel, ko bo tako na lepem ob
obleko. Toda ni si znal drugače pomagati.
Šlo mu je za čas, ki je pomenil zanj vse.
Hitro mora delati, da se izogne nevarnosti.
Viktor King je imel, tega se je Moravec
še dobro spomnil, enako postavbo kot on
sam. Bržkone se v tem času ni dosti spre-
menil.

Njegov načrt bo seveda uspel samo tedaj,
če krojač morda sam ne bo poklical Kinga
po telefonu in mu sporočil, naj pošlje po
obleko. Verjetno pa to ni. Zdaj potrebuje še
perilo, povrhnj in klobuk. To pa lahko kupi
z denarjem, ki ga je dobil od Doroteje
Staplesove.

Čudno se bodo sicer, ko bo mož s tako
čudno znanostjo kupoval te potrebščine,

toda ne gre drugače. Da bi si s stodalarskim
bankovcem kupil elegantno obleko, se mu
je zdelo še vedno prenevarno.

V neki preprosti krmil je zajtrkoval.
Ko je stopil iz gostilne, je nalezel na malega
uličnega prodajalca časopisov.

Čuješ, dečko, ali hočeš zaslužiti v pol
ure pet dolarjev?«
»Seveda! Kako pa?«
»Nekaj mi boš prinesel.«
»Bom, gospod!«

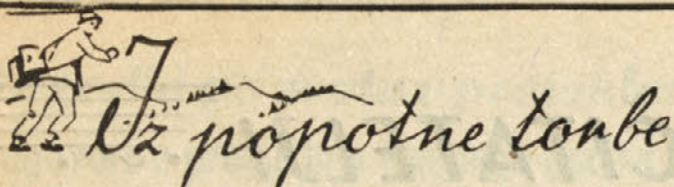
»Lepo! Najprej izroči avto časopise ne-
komu drugemu, da jih bo prodal. Pošaka!
en list prodajalci meni. Takoj! Zdaj pa pošli
v Martinovo krojačnico na 79. cesti! saj
veš, kje je to? — In vprašaj po obleki za
gospoda Viktorja Kinga. Ne pozabi imena,
Viktor King se piše gospod! Glej, da prideš
čez pol ure! Nato dobiš pet dolarjev!«

Dečko je stekel.

Naenkrat se je pričel Moravec bati. Kaj
pa, če dečka tamkaj zadržijo in za priročje
izpraševati? Vsa trideset minut bo to tra-
jalo. Toliko časa bo torej čakal. Če ga v
tem času ne bo nazaj, mora nazaj izginiti.

V njegovo največje veselje se je mali
mož vrnil že čez dvajset minut in prinesel
obleko v veliki rjavski škoti.

Nato je Moravec nakupil še druge po-
trebne reči in se odpravil v ubožnejši del
mesta, kjer je začel iskati opremljeno sobo.
V neki zamazani hiši je n

„ZASAVSKEGA VESTNIKA“

Tudi v Zagorju se modernizirajo in prav tako. Sedaj preurejajo tamkaj hotel „Kum“, razširili bodo kuhinjo, uredili pa tudi dvorane in stonostrehe. Ko pride dovoljen, bodo gostje lahko vsak dan poslušali koncert s klasično, zabavno in moderno glasbo, prav tako pa tudi naše domače pesmi. Tako bo ta hotel postal najboljša gostišča v Zagorju — za spodobne goste seveda — kajti tudi v Zagorje prihajajo v gostilne vselej še drugačni pivo.

Nekateri deli zagorske oase, zlasti v okolici pravkar omenjenega hotela, so v zelo slabem stanju. Tudi oporni zid pod to oaso se bo prej ali slej — podrl. Čestni odbor naj bi se za to reš malo bolj pozanimal!

Ta mesec v Zagorju ni kinematografskih predstav. V kinu nekaj pripravljajo; pravijo, da bodo filmski obiskovalci v avgustu prijetno iznenadeni, kajti renovirali bodo dvorano, namestili pa tudi ugodnejša sedišča. Posebna novost za Zagorjane pa bo — bife v kinu!

Zagorske gospodinjice bodo sedaj le dobile težko pričakovano dobro pitno vodo. Tisti, ki so z dobro voljo pomagali pri gradnji novega vodovoda s prostovoljnimi delom, bodo imeli prijetno zadoščenje, da njih trud ni bil zaman — ostalim pa, ki so dejali, da ne bodo delali, naj pa nova voda tudi tekne! Otvoritev novega vodovoda bodo počestili s primerno predstavitvijo.

Teško je v Zagorju v rudniški menzi v Toplicah. Ekonom in drugo osebje se trudijo, da bi bila hrana boljša in cenejša. Toda težko je ustreči vsem, zlasti nekaterim samcem, ki vedno godrnjajo, da je hrana predraga, da je slaba, da je nezadostna, da ni okusno pripravljena itd. Res je, kritika je povsod potrebna, toda v naših primerih, ne pa pristranskost kot v tem primeru. V menzi je bilo n. pr. videti, da so samci metali kruh pod mizo, da ne jedo od kraja itd. Grajatji je treba tudi posameznike zaradi skrajne nevljudnosti proti uslužbencem. Najbolje bi bilo, če bi se taki nezadovoljni neži — oženili!

Čudno navado imajo stanovanjske stranke na železniški postaji v Trbovljah. Če stojiš pred postajo, se ti lahko zgodi, da ti prileti na glavo kak „vetrok“ blagoslovov. To se je zgodilo pretekli teden zvečer.

V Trbovljah vidim v zadnjem času vse: poleg cirka smo imeli telepatije, hipnotiziranje in grafologije, med velikimi hišami pod Dežmanovo pa so v zadnjih večerih hodili artisti visoko v zraku po vrvi. Za namake smo dobili sedaj še dva „ringol-splasa“, enega za stare drugega pa za državljane najmlajših letnikov. Tako in podobno ali v Trbovljah preganjamo dolžarske.

Velika „senzacija“ je bila pretekli petek v Trbovljah nogometna tekma med Suhimi in Debelimi. Najprej so se udarili stari veterani, bivši igralci klubov „Amater“ in „Trbovlje“. Zmagal je Amater z visokim rezultatom 4:1. Marsikaj teh igralcev bi se lahko prihljal na treninge in lahko marsikoga zamenjal v liginem moštvi Rudarja! Delavska godba je igrala „poskočene“, ko so se predstavili številni publik! Debeli z odličnim golmanom Robertom. Kmalu nato so prišli tudi „Suh“ in njih vratar — s košem. Sodnik se je predstavil v fraku in bitka se je začela.

Najboljši med Debelih je bil seveda branilec Čekko ter oba vratarja. Eden je lovil

žogo z loparjem, drugi pa s košem. V korist Debelih so napravili proti Suhim kazenski strel — s topom, ki so ga pripeljali na igrišče. Žogo je izstrelil s tako silo, da so Suhji popuščali od strahu po tleh. Navarnost pred golom po Debelih je spravila Suhe sicer k zavesti, a gola niso mogli preprečiti. Debeli so zasluženo vodili z 1:0, a kmalu so Suhji iz sumljive pozicije izraznali položaj. Polčas je minil 1:1.

Z velikim poletom se je začel drugi polčas. Vratar Debelih ni bil osamljen, pomagala mu je mladina. Toda tudi to je bilo zaman, kajti desno krilo Suhih je napravilo silovit drugi gol (z rokami seveda). Toda Debeli niso potlivali in kmalu so izgo izenačili.

Zal pa je sodnik prehitro odpiskal konec igre. Pokal, ki naj bi ga dobil zmagovalec, so pripeljali na igrišče — v kočiji! Ker ni bilo zmagovalca, so dobili Suhji in Debeli vsak polovico pokala.

Sodnik je v svojem nagovoru naglasil, da bo imel zvezni kapetan Arsenijev, pač lahko stališče pri odbiru igralcev za mednarodne tekme, kajti Beara se lahko skrije pred golmanom naših Debelih. No, upajmo, da bo nekaj resnice na tem, kar je dejal sodnik, da ne bomo v večnem strahu, ali bomo se igrali v drugi zvezni ligi ali se bomo morali vrniti v republiko.

Junak partizanskega pohoda od Breznice do Milinca je dni je bil neznani harmonikar iz Zagorja, ki je neutrudno igral po noči in podnevi. Bori so bili tega marljivega igralca zelo veseli in so prišli vsi zdravi in dobre volje na cilj v Milinca.

Preteklo soboto zvečer je bilo na Vodah v Trbovljah slavnostno zborovanje prebivalstva. Pa se je zgodila pri tej priložnosti prav nerodna refleksa napake: pred slavnostnim govorom je nekdo iz množice

Kako je bilo na Trojanah

Tudi na Trojanah so proslavili deseto obletnico oboroženega slovenskega naroda prav slovesno. Za na predvečer praznika so goreli po kribih kresovi, posebno viden pa je bil kres na zadržnem vrhu pod Šipkom, ki je gorel še pozno v noč. Ta večer je bila na Trojanah pri Konjski slavnostna seja, ki so se je udeležili krajevni funkcionarji in sektorji rudniškega komiteja v Zagorju, tov. Pintar, ki je v jedrnatih besedah prikazal pomen tega praznika.

Na dan proslave so se zbrali domačini ob treh popoldne v lepo okrašeni dvorani. Po otvoritvi slovesnosti in pozdravu na-

nostnim govorom je namreč zvočnik igral nemške in italijanske plošče. Upajmo, da se taka nerodnost ne pripeti več!

Minulo sredo zvečer smo gledali reprizo filma „Ali Bala“, ko smo odhajali iz dvorane, je pod Delavskim domom mimo nas na naše začudenje pridrhal trboveljski avto-bus, ki se je ob desetih zvečer odpeljal v garažo v zgornje Trbovlje. Čudno: podnevi avto-bus med Vodami in zgornjimi Trbovljami ne more voziti spat pa lahko hodi zvečer v Trbovlje! Pa nam je naš Miha povedal to zanimivo reč: dejal je, da avto-bus iz obarnosti do posevov noče voziti podnevi v zgornje Trbovlje, ker delajo na cestni dovolj prahu že tovorni avtomobili!

Zadnjo nedeljo je prišel po dolgem zimskem spanju prikrat na spregled naš akropilni avto. Upajmo, da ga bomo zopet videli prihodnje leto o sv. Jakobu!

Oh, ta nesrečni prah na trboveljski cesti! Z Matevžem sva govorila pred kratkim o tej reči. Ta mi je zaupal, da je vprašanje prahu na trboveljski cesti zanj že tri leta rešeno. On se lepo cesti umakne in jo ubere v zgornje Trbovlje kar čez hrib mimo Štiha in Bana. „Slajna ideja!“ je dejal Luka, ki je bil pri pogovoru. „Imenitno!“ je pristavil. „Da, vidiš, umakniti se je treba, pa je stvar rešena! Glej, tako naj bi napravili tudi vsi prijatelji dobre kapičice in kadilce, odkar sta vino in tobak tako draga. Najboljše je, če se vsi pivo in kadilci v velikem loku umaknejo gostilnam in trafikam, kakor to dela naš Matevž, kadar se hoče umakniti prahu na cesti! Poakusite, verjemite, da se izplača! Naše gospodinjice bodo za predlog našega Luke gotovo navdušene.“

Novice iz Hrastnika bomo prinesli prihodnji.

vzočih po tajniku KLO, tov. Premku, je tov. Lojze Kralj orisal zgodovino trojan-skega prebivalstva v času okupacije, številni očetje, sinovi in hčere so postali žrtve fašistične tiranije. Te žrtve so vsi navzoči počastili z enominutnim molkom.

Na to je poveljnik zbor iz Zagorja pod vodstvom tov. Smolca zapel nekaj lepih partizanskih in narodnih pesmi. Kajnovre recitacije sta izvedla odlično tov. Šmon in Gasperjev Francek. SKUD iz Zagorja pa je pred zaključkom odigral odloke Cankarjeve drame. Vsi gledalci so uprizarjete nagradili s plaskanjem.

Po končanem sporodu je sledila prosta zabava, kjer so zopet prepevali lepe slovenske pesmi. Vsi so izrekli željo, da bi se prihodnje leto zopet sešli na enak prireditvi. (kž)

HUMOR

PETJE V KOVAČNICI

Petje je delal nekaj časa na rudniku tudi v kovačnici. Njegov prijatelj Martinek, ki je doma vedno kaj razbijal in popravljal, ga je nagovoril, naj v kovačnici izmakne nakovalo.

»Saj se v Trboveljski to ne bo nič poznalo!« mu je zatrjeval, ko je imel Petje pomisleke.

Naslednjega dne se je Petje oblekel, da gre v službo, ogrnil pa si je tudi prostoren povrhnik. Ko so vsi kovači po delu odšli, je Petje hitro navlekel nakovalo na vrh in vtaknil roko skozi zanko, čez nakovalo ogrnil povrhnik in odšel proti izhodu. Ker se mu je mudilo, ni nakovala dovolj trdno navezal in par metrov pred vratarjem mu je zdrknilo na tla.

»Kaj pa je to, Petje?« ga vpraša vratar in pokaže na nakovalo.

Petje pa napravi začuden obraz in jezno reče: »Ne vem, kakšen hudici mi je to spet obestil na suknji!...«

OBVESTILO

Dne 1. avgusta bo obvezno streljanje za obveznike predvojske vzgoje rudnika Trbovlje za letnik 1932.

Navodila določi pri referentu P. V. V. Avgustu Gorniku.

? Kdaj pride ...

Toda tudi s tem ni imel uspeha. Večina učencev je bila na Vilkovih strani, ostali pa so se ga bal, da bi jih pretepel, če bi ga prijeli.

»Dobro, jaz te ne bom lovile!« je dejal katehet. »Tepen pa boš prav gotovo. Ne umaknem se prej iz razreda, dokler ne boš tepen ti in tvoji pajdaši. Lahko sedete v klopi! Kdo gre po tri nove palice?«

Nihče se ni oglasil.

»Pojdi pa ti, Srečko!«

»Bojim se, pretepli me bodo!« se je izvijal Srečko.

»Tepen boš na vsak način, tudi če greš,« se je oglasil Vilko, ki mu je zaradi trenutnega uspeha zrasel pogum.

»Sedaj boš pa še grozil!« je spet vzkipel katehet in se približal njegovi klopi.

»Takoj po palice! V petih minutah moraš biti nazaj! Glej, da prineseš močne! Tem falotom hočem izbiti iz glave trmo!«

Srečko je nevoljen odšel po palice. Vedel je, da se tudi za njega ne bo izteklo dobro.

Katehet je medtem razburjen hodil po razredu, zmerjal fante, jih primerjal s Čulufakri in jim grozil z večnim pogubljenjem. Nazadnje je zmerjal samo Vilka.

»Jaz se bom pritožil!« je nazadnje ušlo Vilku.

»Kar pritoži se,« se je razveselil katehet. »Na ministra Korošca se pritoži! Kdo pa, misliš, da vas bo poslušal? Ha, ha, ha! Kar pritoževali bi se!«

Vilko se mu je spretno izvil; z roko je prestregel udarec, potegnil za palico in jo strgal iz katehetovih rok. Zaničljivo jo je zlomil in vrgel v zaboj za premo-

Katehet je spritoč to odločnost za hip onemel. Ko si je opomogel od začudenja, se je s stisnjenimi pestmi pogljal proti Vilku. Ta se mu je naglo umaknil za zadnjo klop. Pohitel je za njim, vendar se mu je Vilko odmaknil, tako da sta stala vsak na enem koncu klopi. Ko je spregledal, da ga ne bo ujel, je poklical na pomoč učence.

»Primitite ga!«

Prijateljska nogometna tekma BSK (Beograd): Rudar 5:1 (2:1)

V počastitev dneva vetaje slovenskega naroda sta v soboto, 21. julija, odigrala na stadionu SNK Rudarja prijateljsko nogometno tekmo BSK iz Beograda, član I. zvezne lige, in domači Rudar.

Obe moštvi sta nastopili s svojo trenutno najmočnejšo postavbo. BSK je sicer v prvem polčasu igral s nekaj člani rezerve, ki pa jo je v drugem polčasu zamenjal in tako nastopil komplet.

Igra je bila zanimiva. Videli smo vrsto lepih tehničnih potez gostov, zlasti v drugem polčasu. Sam pričetek tekme je dal slutiti, da bo igra zanimiva. Že v prvi minuti je imel Rudar priliko doseči vodstvo, vendar

Hudarin je pokazal, da bo odlična moč na mestu centerhalfa

je branilec BSK v zadnjem trenutku odstranil nevarnost v kot. Kot stralja Opre-nik, žoga se odbije, pred golom pa se Opre-nik znajde in žoga je v mreži, 1:0 za Rudarja. Vratar Rudarja Ahlin je rešil nekaj kritičnih momentov. V 22. minuti je levo krilo gostov igro izenačilo in tik pred kon-

Ali si še kupil srečko za valiko
TOMBOLO
Zveze borcev mesta Trbovlje!
70 tombol, 3000 ostalih dobikov v vrednosti nad 3 milijone dinarjev.
Čisti dobicek je namenjen za postavitev spomenika padlim borcem.
Cena srečke 40 dinarjev.

Kaj vam nudi »Putnik«

Prodaja vozovnic za železnico, ladje in avione za vse vrste in relacije za in iz inozemstva. Rezervira mesta v vseh prevoznih sredstvih. Prireja skupinska poučna in razvedrilna potovanja (izlete) z vsemi prevoznimi sredstvi in z lastnimi avtobusi.
»Putnik« daje informacije o vsem, kar se tiče potovanja sploh. Rezervira mesta v vseh letovskih kraljih FLRJ za vse, ki so potrebni oditja. Menja tuje valute, posreduje potna dovoljenja in vizume, vsi turistični propagandni doma in v inozemstvu. Prodaja vozovnice že danes za naslednji dan. Kupujte vozovnice pri Putniku! Putnik vam nudi vse!

Obveščamo

prebivalstvo okraja Trbovlje in okraja Krško, da organiziramo v mesecu juliju, avgustu, septembru in oktobru vsako nedeljo enodnevnne izlete na Bled, v Postojnsko jamo in Opatico. Po želji kolektivne prijave, pa tudi večdnne, v vse ostale kraje FLRJ. Prijave sprejemamo kolektivno in individualno najpozneje tri dni pred začetkom potovanja.

Istovrstno obveščamo prebivalstvo, da spustita navedena okraja pod področje poslovalnice Putnika v Trbovljah, zato naj se v vrhu vseh informacij in kar se tiče potovanja sploh, obračajo na naš naslov: Putnik, poslovalnica Trbovlje, poštali predal št. 8, ali telefon št. 76.

Obračajte se na nas pisмено ali telefon-sko — dobro vas bomo posregli. Poslujemo dnevno od 7. do 12. ure in od 14. do 17. ure.

PUTNIK TRBOVLJE

RAZGLAS

Obveščamo vas podjela, urade, ustanove, sindikalne podružnice, vse množične organizacije, kakor tudi ostalo prebivalstvo trboveljskega okraja, da imamo na zalogi še nekaj velikih izvodov »Putnikov« znotraj reda, Ekspres, ki se dobi v naši poslovalnici za 50 dinarjev. Ker je naklada za sezono 1931-32 zelo majhna, pohtite za nakupom!

PUTNIK TRBOVLJE

PRODAM

molzno kozo ali jo zamenjam za prašička. Naslov v uredništvu.

GOSTINSTVO ZAGORJE

priporoča obisk svojih poslovalnic:

Jedila in pijače po zmernih cenah!

Vabljeni!

Velika razstava lokalne industrije in obrti v Trbovljah

V dneh od 11. do 22. avgusta t. l. bo odprta velika razstava lokalne industrije in obrti okraja Trbovlje v vseh prostorih osnovne šole v zgornjih Trbovljah.

Razstava bo prikazovala dejavnost industrije in obrtne proizvodnje trboveljskega okraja, poleg tega pa še druge zanimivosti okraja kot zdravstvo, fotoamaterstvo, delo lovcev in gradbeno dejavnost.

Razstava bo odprta vsak dan od 8. do 18. ure — zabavišče pa bo odprto do 23. ure.

Vsi vljudno vabljeni!

cem so gostje po krivdi obrambe Rudarja povzeli uspeh na 2:1.

Po igri v prvem polčasu bi moral uspeh tekme pripasti Rudarju. Drugače pa je bilo v drugem polčasu vse do poškodbe Hudarja je bilo, toda ko je Hudarin zapustil igrišče, se je videlo, da vrste niso povezane in da ni bilo opaziti halfov kar se je v igri občitno poznalo. Gostje so dosegli gola 5. ter v 29. in 41. minuti drugega polčasa. In kako bo v nedeljo na Reki proti Kvarnerju?

Tudi proti Soboti Rudar ni bil uspešen

V nadaljevanju prvenstvenega tekmo vanja Slovenije v plavanju, skokih in waterpolu se je trboveljski Rudar srečal v nedeljo 22. julija s plavalno ekipo iz Murske Sobotice v kopališču v Trbovljah.

Zmagalo je moštvo Sobotice s 106:94 točkami. Pri Rudarju so dosegli lepe rezultate Zelenšek na 400 m prosto, v času 6:00,8, na 100 m pa je bil prvi Letnik v času 1:12,4; prav tako je bil v skokih prvi Baloh (Rudar) z 31,3 točkami, pri ženskah pa Vera Okorn (Rudar) s 13 točkami.

V waterpolu je moštvo Rudarja premagalo Sobotico s 6:2 (4:1). Zmagal Rudarji v skokih in waterpolu dokazuje, da je Rudar resen konkurent za zmago v teh disciplinah, medtem ko je v plavanju slabši.

Šah se v Zagorju lepo razvija

V Zagorju je šahovsko društvo z 24 registriranimi člani in mnogimi amaterji. Nekateri imajo pogoje za visoko kvalifikacijo, toda ne pridejo do izraza zaradi pomanjkanja treninga. Društvo ima eno sobico v neki gostilni in je jasno, da je nemogoče nemoteno igrati pri gostilniškem hrupu in vrvenju. V lokalu je prostora za štiri mize, torej je možnost treniranja zelo omejena. Društvo se že dolgo časa bori za primerno prostore, kjer bi lahko razvilo svojo delavnost. — Razvoj šaha v Zagorju je odvisen od dela šahovskega društva, ki bi naj nudilo potrebno pomoč odsekom na šolah in raznim industrijskim obratom. Na splošno lahko rečemo, da se ta šport kljub raznim težavam uspešno razvija. Prireajo se tekmovanja med sekcijami in organizirajo simultanke. Vendar pa bo moralo matično društvo skrbeti za boljše povezavo z raznimi sekcijami po obratnih ustanovitvi bo treba še nadaljnje odseke in z delom dati vtis sedanjim šahovskim formacijam v Zagorju.

Razpored za delitev MDF

Dne 30. julija bo delil mestni odbor AP Trbovlje za posvetovalnico matere in otroka mleko in vitamine od MDF:

Dojenčki dobijo 1.10 kg mleka v prahu in 15 vitaminov;

otroci od 1 do 2 let 15 vitaminov; noseče in doječe žene 15 vitaminov.

Matere naj prinesejo s seboj izkaznico o dojenčku, vreče in denar, ker stare žene dojenčkov.

Z materami naj pridejo terenske aktivke po naslednjem vrstnem redu:

od 7. do 8. ure 1., 2. in 3. teren;

od 8. do 10. ure 4., 5., 6. in 7. teren;

od 10. do 12. ure 8., 9. in 10. teren;

od 2. do 4. ure 11., 12. in 13. teren;

od 4. do 6. ure pa 14., 15. in 16. teren ter Klek.

Posvetovalnica za matere in otroke

OBVESTILO

Uprava mestnih gospodarskih podjetij v Trbovljah sporoča prebivalstvu, da je v hiši Drevo v Retjah začela obratovati nova čevlarska delavnica — krpalnica, ki bo popravljala čevlje.

Da bo mogoče ustreči željam prebivalstva, prinesite čevlje v popravilo takoj. S popravljeno obutvijo se boste zavarovali pred nepravilnimi oblačili v vremenu in pred prehladom. S to delavnico je vprašanje popravila čevljev v Trbovljah do nadaljnjega rešeno.

Popravila se sprejemajo vsak dan od 8. do 12. ure.

Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Stane Suštar — Naslov uredništva: Trbovlje, uprava rudnika Trbovlje-Hrastnik — Telefon št. 54 — Bančni račun pri KB Trbovlje št. 614-19332-55 — Tisk tiskarne »Ljudska pravica« v Ljubljani — Poštna plačila v gotovini — Člani leta naročnina 60 din, polletna 120 din, celoletna 240 din.

Člani leta naročnina 60 din, polletna 120 din, celoletna 240 din. Člani leta naročnina 60 din, polletna 120 din, celoletna 240 din. Člani leta naročnina 60 din, polletna 120 din, celoletna 240 din.

Dopise sprejemamo do vsakega ponedeljka do 12 ure dopoldne.

PARTIZANSKI POHOD JE USPEL

Nadaljevanje s 1. strani

jev iz Hrastnika, in prikazu filma »Na svoji zemlji« je II. revirski bataljon krenil proti Kalu in Mrzlici okrog pol 10. ure zvečer.

Borci so prešli planino Kal in Mrzlico mimo vseh zaprek ter se spuškali proti Podmeji. Sovražnik jim je postavil zasedo, ki pa so jo uničili. Ob 8. uri jutraj je II. bataljon prispel na Čepinovo, kjer je bil kratek miting. Z mesta, kjer je bil leta 1937 ustanovni kongres KPS, so poslali pozdravne resolucije tov. Mihi Marinku in CK KPS.

S Čebin se je pohod nadaljeval preko znanih partizanskih krajev Kotredaž, Rov in Zavine. Izvidnica je javila štabu bataljona, da je v dolini sovražnik, ki je zelo močan. Ker so morali borci dosepeti ob pravem času v Milinca, je bil dan nalog, da se izognejo sovražniku, kar je bataljonu s spretnim manevrom tudi uspelo.

Bataljon je okrog 13. ure prispel brez ovir v Izlake in nato pravočasno v Milinca, kjer so II. revirski bataljon

že čakali borci Moravske brigade.

S pesmijo in igranjem harmonike so prišli borci II. bataljona revirske brigade na svoj cilj, ki so ga dosegli po napornem maršu brez žrtve vsi čili in zdravi. Pred poslopjem KLO Milinca, je bil zbor obeh brigad, nakar so predali zastave. Komandant II. slovenskega bataljona, tov. Alojz Borštnar, je izročil zastave komandantu Moravske brigade, tov. Ignacu Hribarju (Dominiku). Ta je obljubil, da bo zastave zvesto čuval in jih izročil v Ljubljani na določenem mestu.

S partizanskim mitingom je bil nato zaključen pohod borcev skozi trboveljski okraj. Prireditelj je bila prav lepa. Prisostvovali so ji tudi številni civilni prebivalci. Mestni veseli teater z Trbovelj je poskrbel za zabavo in smeh. Po tej prireditvi so se čuli od daleč vzhiki in pesmi borcev Moravske brigade, ki so nesli pozdrave in čestitke prebivalstva trboveljskega okraja k prazniku 22. julija našemu vodstvu v Belo Ljubljano.

Vinko Trinkaus:

„NI PRAVICE...“

Pred drugo svetovno vojno se je duhovnikov, ki so službovali v Hrastniku, polotila negotovost; obisk nedeljske obvezne šolske maše je padel in učenci so si izmisljali na desetine izgovorov in laži, da bi opravičili svojo odsotnost. Zato so uvedli za vse učence legitimacije, ki jo je moral vsak oddati pri vstopu v cerkev. Pa tudi s tem ni bilo zagotovljeno, da bodo prišli vsi učenci k maši. Nekateri fantje so se usposobili za kopiranje pečatov, drugi so spet v gneči porinili kar po pet in še več legitimacij v pripravljeno škatlo, tretji pa so podkupovali »zanesljive« fantje, ki jih je katehet določil za vratarje. Ti so jim za petindvajset ali petdeset par prireditelj pečat v legitimacijo.

Nake nedelje je skupinica, o kateri bomo govorili v tej štici, igrala nogometno tekmo s steklarji. Slavko je bil to pot premočno spreten, tako da je Srečko, ki je pobiral legitimacije, opazil, da je vrgel več izkaznic v škatlo. Ker pa je bil Srečko podrejenik, so bili vsi prepričani, da jih bo ovadil.

Ko je katehet Škrjanc stopil po tem dogodku prvič v razred, so vsi razbrali z njegovega obraza, da ima nekaj za bregom. Odložil je aktovko, pobrskal po mizi, nato pa stopil s počasnimi, premišljenimi koraki po razredu.

»No, učenci,« je dejal s sladkobnim glasom, »danes se homo pa najprej pomeni, kdo je bil v nedeljo pri sveti maši. Vsi, ki so izostali, naj vstanejo!«

Pogledal je po razredu in okrog ust mu je zaigral nasmeh.

Tone, Vilko, Stojan in Jože so vstali, ker so vedeli, da je katehetu vse znano.

»Ali vi tudi niste bili pri sveti maši?« je vprašal in pogledal